

Poós Zoltán

AZ APÁK FELELŐSSÉGÉRŐL

Az apák tudják, hogy üvegszilánkok és rozsdás drótok lapulhatnak az udvar szennyezett talajában. Hiába szedték ki a legtöbb éles tárgyat, képtelenség megtalálni minden veszélyes darabot.

És azt is tudják: ha tovább ülepszik a talaj, előkerülhetnek újabb szilánkok. Mégis ráengedik a gyerekeket a fűre, és abban bíznak, hogy nem szúrják át a talajt a fényes üvegdarabok és a régi legelők egykor büszkén zörgő drótjai.

Bíznak abban is, hogy talán mégis kiszedték – hajoltak eleget a negyvenfokos nyárban, a kert hullámos gyepén, ami olyan, mint egykor a dara domborzata az oroszlánlábú, fényüket vesztett kádakban, az ólak mellett.

Az apák mindenre vigyáznak, még arra is, hogy a vihar ne nyissa szét a bokorsort, ne bontsa meg a tetőt. Az apák öröksége a kertbe zúduló fény, ami megvilágítja a föld alatt rejtőző szilánkokat.

Kortárs, 2019/11.